

Tanulságos igék

...ahol a szeretet hiányzik, ott a többi dolog semmit sem ér. Mit ér az, ha közel is vagyunk Istenhez, templomba is járunk, igét is olvasunk, de nem szeretjük az Urat? A feltámadott Urat egy dolog érdekelte, amikor találkozott Péterrel: szeretsz-e engem?

2.

Az atyáskodó vállalkozó

A főnök örömmel tett eleget a meghívásnak. Csakhogy amikor megismerte a vőlegényt, és annak viselkedését megfigyelte, megfogalmazódott benne a következtetés. „Ez a fiú nem neked való!” – mondta véleményét őszintén és nyíltan, miközben a menyasszony értetlenséggel hallgatta szavait.

4.

Kétszeri elismerés Kató Ibolyának

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXX. ÉVF. • 06. SZÁM
2019. MÁRCIUS 15.
ÁRA 1 LEJ

Krisztushoz közelítő csendesség

„Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.” (Mt 4,4)

Jézus megkeresztelése után a Lélek által a pusztába vitetik. De mi szükség van a megkísértésre? Krisztus próbatétele ez a nagy munka előtt. A Sátán kísértésének elhárításával bemutatja felkészültségét a megváltás munkájának elvégzésére. Kiállja a próbát, ellenáll a kísértő gonosz csábításának.

Gyökössy Endre leírja egy asztaltársaság beszélgetését, ahol kijelentik, hogy ma már csak háromféle ember böjtöl. A sportoló, de ezt úgy nevezik: edzésterv. A túlsúlyra hajlamos ember, de ezt úgy hívjuk: fogyókúra. Végül a gyomorbeteg, arra pedig azt mondjuk: diéta. Azonban egyik sem böjt. Egyik sem Isten felé forduló felajánlás. Mert éppen ez különbözteti meg az előbbieket a keresztény ember böjtjétől. Böjtfővasárnapkal elkezdődik a hat úrnapiját magába foglaló böjti időszak.

3.

Fotó: Kiss Gábor

A közösségek ereje nagyon megragadott

Beszélgetés Lukács Jánossal afrikai tapasztalatairól

Dolgozott újságíróként, vezetett könyvüzletet, oktatott magyartanárként. Legutóbb Ugandában önkénteskedett. Lukács Jánost afrikai élményeiről kérdeztük.

– A közelmúltban Ugandában önkénteskedtél. Hogyan jutottál ki a fekete kontinensre?

– Tavaly ősszel döntöttem el, hogy elmegyek Afrikába, miután kiderült, hogy a tordai Jósika Miklós Líceum nem hosszabbítja meg munkaszerződésemet. Szükségem volt olyan élményre, amely feltölt, és amely abban segít, hogy tapasztalatot gyűjtve újratervezzem az életem következő időszakát. Először pár hónapos munkára akartam jelentkezni, de később arra gondoltam, magammal viszem a 13 éves fiamat is, így le kellett rövidíteni az egészséget két hétre.

– Elmondásod szerint segítettél kályhákat készíteni a bennszülötteknek. Miért kell Afrikában kályha, nincs elég meleg?

– De igen, elég meleg van, körülbelül 30–35 fok. A kályhák a gazdaságos fűtéshez szükségesek, mivel a szén nagyon drága, és másfajta tüzelőhöz nehéz hozzájutni.

5.

Tanulságos igék a példázatokról 21.

Közelségben, de nem közösségben

A példázat második szereplője a „jó fiú”, aki nem ment el, végig otthon maradt, de akinek az életével szintén baj volt. Ha megfigyeljük a példázat két részét, akkor azt láthatjuk, itt a légkör teljesen megváltozik. Az első rész mozgalmas, tele van drámai feszültséggel. A második részben ez teljesen eltűnik. Aki a második rész középpontjában áll, nem él rendezetlen életet. Mindig az atyjával maradt, és érte dolgozott. Ki ez a nagyobbik fiú?

Ha a példázat elejét elolvassuk, akkor világos, hogy Jézus e fiúban az ő korának kegyes embereit, az írástudókat és a farizeusokat mintázta meg. Jézus maga is elismerte őket, e példázatban sem vonja kétségbe azt, amit a fiú mond. Elismeri azokat, akik ifjúkoruktól fogva keresztyének. Ma úgy fogalmazhatnánk: a keresztyén családba született, imádkozó, vallásórára járó, konfirmált, Bibliát olvasó embereket. Jézus ezt egyetlen szóval sem vonja kétségbe. Nagy hiba lenne az ilyen kicsúfolni, és azt mondani: ez nem ér semmit. Hisz ezzel azt mondanánk, mindegy hogy valaki templomba vagy kocsmába jár, bűnös, vagy pedig jót cselekszik. Ennek

Ima

Csak addig segíts, Uram,
Míg véghez viszem tervem.
Míg a Földön nem lesz
Többé éhezõ gyermek.

Addig segíts, Uram,
Míg képes vagyok rá,
Míg valamit hagyhatok
Kárhözott létem után.

Ne legyen több szenvedés,
Mi a lelket őrli fel...
Adj hangot, Uram,
Hogy népem hívjam el.

Tanítsam meg nekik
A szeretet nyelvét...
Hagyjak valamit e népnek,
Mely maradhat örök érték.

Józan ész ad, Uram,
Hogy szembeszálljak a rosszal,
S adj szívet, ó, Uram,
Hogy megtanítsam a jóra.

Szeretetet adj, Uram,
Ha elfogyni látszik lelkem...
S karolj fel, ha látod,
Dolgom bevégeztem.
Szólíts magadhoz engem,
Vétkes halandót...
S bocsáss meg nekem,
Uram, hisz tudod...

Én is csak bűnös
ember vagyok.

TÓTH KATINKA

ellenére Jézus rámutat arra, mi hiányzott az életéből.

Egyrészt meg volt elégedve önmagával. Ugyanis nem lehet úgy odaállni Isten elé, hogy büszkéek és önteltek vagyunk, állandóan érdemeinkre hivatkozunk, és úgy gondoljuk, hogy hívő, becsületes emberként megérdemeljük Isten jutalmát. Ez a fiú elfelejtette, hogy az ő életében is minden ajándék volt: az, hogy atyjával maradhatott, hogy neki nem kellett megjárnia a mélységeket. Ő nem látta ezt be, és nemsokára ki is fakadt mondván, még egy kecskét sem kapott, nem látja az atya szeretetét, kegyelmét, csak a maga érdemeit. A Szentírás viszont világosan tanítja: ilyen nincs, nekünk nincsenek érdemeink, csak Jézusnak van.

Másrészt a nagyobbik összehasonlítja magát a kisebbikkel. A maga vélt érdemeit a másik hibáival, bűneivel hasonlítja össze, hogy így nyilvánvaló legyen az ellentét, a minőségi különbség, és hogy úgy érezze, joggal ítélheti el az ő testvérét. A Szentírásban sok példa van erre. Jézus külön példázatot is mondott erről. Ott a farizeus fel is sorolja érdemeit, és hálát ad, hogy ő nem olyan, mint más ember.

Mennyire kísért minket is ez a hiba: magunkat különbnek tartjuk másoknál, és keményen ítélkezünk felettük. Kikürtöljük a másik bűnét, mint ahogy itt ez a fiú is teszi. Isten azonban meg akar ettől tisztítani. Ez helytelen, hazug magatartás.

Harmadrészt tele van önelégültséggel. És mégsem boldog igazán. Ha jól megfigyeljük szavait, tele van keserűséggel, vádaskodással, sőt még irigységgel is: „nekem bezzeg még egy kecskefiat sem adtál, neki pedig levágattad a hízott borjúdat”. E fiúnak a szívében nem maradt hely az örömmel. A munkát sem örömmel végezte, hanem csak kötelességtudatból. Az egyik Szentírás-magyarázat szerint: nem Isten gazdagságából és örömeiből élt. Nem volt ennek az életnek kisugárzása, vonzása. A fiú tele volt lázadással.

Valljuk meg, mi is sokszor tele vagyunk lázadozással. Nekem nem adtál egészséget, társat, vagy ha adtál is, miért ilyent? Nem adtál gyermeket, vagy pedig olyat, akiben több a bánat, mint az öröm. Nem adtál jó munkahelyet, ahol annyit kereshetek, hogy ne kelljen kuporgatnom a pénzt.

Az viszont mégis jó, hogy ezeket elmondhatjuk Istennek, keserűségeinket kiönthetjük előtte. Csak ne öklünket rázva mondjuk, hanem imára kulcsolt kézzel. Ha ezt tesszük, elszáll a keserűségünk, és szívéünk megtelik hálával. Mert akkor már nemcsak azt látjuk, amit nem adott meg, hanem azt is, amit megadott.

A fiú nem tudta értékelni, hogy ő mindenkor az atyjával volt. Neki csak az kellett, ami az atyjáé volt, a kecskegida. De a vele való közösség semmit sem ért neki. Közelségben élt atyjával, de nem közösségben. A szeretetkapcsolat hiányzott nála, nem szerette igazán az ő atyját. Ott maradt vele, engedelmesskedett, dolgozott neki, de a szeretet hiányzott belőle. S ahol a szeretet hiányzik, ott a többi dolog semmit sem ér. Mit ér az, ha közel is vagyunk Istenhez, templomba is járunk, ígét is olvasunk, de nem szeretjük az Urat? A feltámadott Péterrel: szeretsz-e engem? Mindenekelőtt ez érdekelte, hiszen háromszor is megkérdezte tőle. Az Úr tőled és tőlem is ezt kérde: szeretsz-e engem?

„Erre ő megharagudott
és nem akart bemenni.”
(Lk 15,28)

Bibliaolvasó kalauz

ÁPRILIS

1.	H	Zsolt 119,65–112	Jn 15,12–17
2.	K	Zsolt 119,113–176	Jn 15,18–27
3.	Sze	Zsolt 120	Jn 16,1–4a
4.	Cs	Zsolt 121	Jn 16,4b–11
5.	P	Zsolt 122	Jn 16,12–15
6.	Szo	Zsolt 123	Jn 16,16–23a
7.	V	Zsolt 124	Jn 16,23b–28
8.	H	Zsolt 125	Jn 16,29–33
9.	K	Zsolt 126	Jn 17,1–5
10.	Sze	Zsolt 127	Jn 17,6–19
11.	Cs	Zsolt 128	Jn 17,20–26
12.	P	Zsolt 129	Jn 18,1–11
13.	Szo	Zsolt 130	Jn 18,12–18
14.	V	Zsolt 131	Jn 18,19–23
15.	H	Zsolt 132	Jn 18,24–27
16.	K	Zsolt 133	Jn 18,28–32
17.	Sze	Zsolt 134	Jn 18,33–40
18.	Cs	Zsolt 135	Jn 19,1–16a
19.	P	Zsolt 136	Jn 19,16b–30
20.	Szo	Zsolt 137	Jn 19,31–42
21.	V	Zsolt 138	Jn 20,1–18
22.	H	Zsolt 139	Jn 20,19–29
23.	K	Zsolt 140	Jn 20,30–31
24.	Sze	Zsolt 141	Jn 21,1–14
25.	Cs	Zsolt 142	Jn 21,15–19
26.	P	Zsolt 143	Jn 21,20–25
27.	Szo	Zsolt 144	Gal 1,1–9
28.	V	Zsolt 145	Gal 1,10–24
29.	H	Zsolt 146	Gal 2,1–10
30.	K	Zsolt 147	Gal 2,11–14

Végül pedig a fiúnak harag volt a szívében. Amikor meghallotta, mi történt, haragra gerjedt, és nem akart bemenni. A harag pedig mindig szembeállít egymással. Őt kizárta az örömből, az ünneplésből. Isten országából. A kérés ellenére sem akart bemenni a házba. Aki nem akar bemenni, azon Isten sem tud segíteni, az kizárja magát a kegyelemből, az üdvösségből.

A történet tehát két fiúról szól. Mindkettő elveszett, az egyik megtaláltatott. Hogy mi lett a másikkal? Nem tudjuk. Azzal fejeződik be az íge, hogy maga az atya ment ki hozzá és kérte. Előtte is megnyitotta a mennyek országának ajtaját.

A történet befejezetlen marad. Sok példázatban van ez így. Azért, mert nekünk kell azt befejeznünk. Mégpedig azzal, hogy bemegyünk. E példázat mégsem a fiúkról szól elsősorban, hanem az Atyáról, aki értünk mindent megtett. Az Atyáról, aki Jézusban a legmesszebbre is elment értünk. Így szeretett minket, így készített helyet számunkra is az ő országában. Ő azt akarja, ne maradjunk kívül, akarjunk bemenni, az övéi lenni, boldog gyermekeivé válni. Ne legyünk öntelt, büszke emberek, ne hasonlítgassuk magunkat másokhoz, ne legyen keserűség, harag a szívéünkben, hanem örüljünk, hogy mi is az Atya gyermekei lehetünk.

Krisztushoz közelítő csendesség

1. | Megpróbálja magát az ember, igyekszik felvértézni magát Ura közelségében. Húsvétra mint elérendő célra tekint csendes elmélkedésében. A böjti úton ugyanis a feltámasztás Urához szeretne elérkezni.

A 21. század öntudatos emberében azonban felmerülhet a kérdés: egyáltalán van még valaki, aki szokott manapság böjtölni? Tudjuk, római katolikus testvéreink számára milyen komoly hagyománya van a böjtnek. Emlékszem híhű katolikus nagymamámra, akinek a pénteki böjt szent volt. Ellenben mi, reformátusok kicsit felemásan tekintünk a böjtre. Sokszor nem is tudjuk, mit kezdjünk vele. Érthető a böjttel kapcsolatos bizonytalanságunk, hiszen a reformátorok is keveset és szemérmesen szóltak erről. A Heidelbergi Káté például egyetlen szóval sem említi mint szükségletet. A Második Helvét Hitvallás ellenben leírja: a böjt hasznos lehet a kegyesség gyakorlásában.

...a böjt az arra való ráeszmélés ideje, hogy az életemből hiányzik Isten. Vagy másképpen fogalmazva: Isten nincs eléggé benne...

Kálvin az egyházfegyelem kapcsán ír a böjtről. Ugyanakkor nem akarja időhöz és alkalmakhoz kötni, hanem az egyház és a hívő lelkek szabad döntésére bízta.

Mindezek alapján leszűrhetjük, hogy a protestáns ember böjtje olyan drága lelki alkalom, amikor bűnbánattal a szívben, testi önmegtartóztatással, Krisztushoz tartozásunkat akarja megerősíteni vagy éppen visszaállítani. Szemé-

Nem csak az evéstől és az ivástól tartóztatjuk meg magunkat. Kereszttyén fiatalok Facebook-böjtöt is hirdettek

lyes, mert csak az adott személyre és magára az Istenre tartozik.

Gyökössy szerint a böjt az arra való ráeszmélés ideje, hogy az életemből hiányzik Isten. Vagy másképpen fogalmazva: Isten nincs eléggé benne, és ezt orvosolni kell a böjt által. Úgyis mondhatjuk: a böjt lelki korrekció, az önmagunktól elfordulás és az Istenhez való odaforodulás. Az imádságos csend ideje. Amikor az ember kissé elfordul megszokott életvitelétől, hogy legalább pár órára vagy percre odaforodhasson az élő Isten vezetése felé.

A modern ember böjtje nem csupán evéssel, ivással kapcsolatos. A kérdés mindig az: mi az, ami feleslegesen megtölti, kitölti az életemet? Lehet, hogy a „gép”, az internet az a háló, amelybe beleragadok hosszú órákra. Kereszttyén fiatalok például Facebook-böjtöt hirdettek pár éve. Számukra ez volt a túlzás, ebbe ragadtak bele.

Mit tudok én felajánlani? Miből tudnék időt nyerni a böjti időben a lelki elcsendesedésre?

Olyan nehéz ügy az idő kérdése a ma élő ember számára. Sokszor próbálunk kapkodva minél több dolgot elintézni. Hogyan tudnék akkor a nem létező, kevéske időmből elmélkedésre fordítani? Lehet, a sokórás tévészéből tudnék időt nyerni. Egy sorozatról lemondani. De az is lehet, hogy a szavaimon tudnék spórolni. Számba vehetem a rossz szokásaimat. Talán mégis sikerül félórát naponta kiböjtölnöm. Túrmezei Erzsébet szavaival „nem teszek semmit sem, csak engedem, hogy szeressen az Isten”.

A böjti napok egyenes útként vezetnek Krisztushoz, az ő golgotái áldozatvállalásához. Istennek kedves, számunkra pedig fontos, építő az odaszánt, tudatos böjt. A lélek készülése egy-egy cél kitűzése, végrehajtása előtt.

| FÁBIÁN TIBOR |

Codex Sinaiticus

Titokzatos éjszaka volt. A sivatagban csak olykor-olykor hallatszott a salkálók üvöltése. A csipkebokrok között, a homokdombokon át karaván haladt. A karaván két arab vezetője óriási pisztolyokat viselt az övébe szúrva, mert a beduin törzsek harcban álltak egymással. Szorosan nyomukban egy európai ember lovagolt. Egyszer csak fegyverropogás hallatszott, a karaván a sivataglakók harci övezetébe került. Fegyvertűz. A férfiak leugráltak a nyeregből, és pisztolyaik után nyúltak. Az európai megragadta kétcsövű töltött puskáját. Embereink a földön kúszva haladtak előre. Ismét egy sorozat csattant el. Aztán csend. Gyorsan nyeregbe. Előre, de a leggyorsabb vágásban.

Az európai Tischendorf gróf volt Lipcséből. Vajon kalandot keresett a Sínai-félszigetnek ebben az életveszélyes sivatagában? Nem, egészen más célja volt: a Sínai-hegyi kolostor felé igyekezett. Egyiptomból jött a karavánnal, mert hallotta, hogy ott egészen régi bibliakéziratok vannak.

Az Ószövetség szövege már évszázadok óta készen volt. Százával találtak régi kéziratokat az Újszövetségből is. Ezek közül nemegy a Krisztus utáni 4. századból származik. Tischendorf ezeket már mind áttanulmányozta; de keresett még egyet, amely még régebbi, amely még közelebb volt időben az apostolok által leírt szöveghez. Tulajdonképpen csak néhány, nem is túlságosan fontos szó pontos jelentése érdekelt, amelyekről meg akart bizonyosodni. De nem nyugodott, míg ezeket meg nem találta.

Végre megérkezett a kolostorhoz. Kosárban emelték fel a magas sziklán épült bejáráshoz, amelyet azért építettek olyan megközelíthetetlen helyre, hogy távol tartsák a nemkívánatos vendégeket. Miután tárgyalt a szerzetesekkel, tetszése szerint keresgélhetett a nagy könyvtárban. Hete-kig dolgozott, de még mindig nem találta. Hiába lett volna a hosszú utazás? Mikor már hazafelé készült, talált egy papírkosárban néhány pergamenlapot, amely olyan tiszta és szép volt, amilyent még soha nem látott. A másolat oly régi volt, hogy röviddel az apostoli kor után keletkezett, sőt talán közvetlen másolata a bibliáiról eredeti szövegének.

Következő látogatása alkalmával, 1859-ben türelmes és szorgalmas keresés után az egyik cellában megtalálta ugyanennek a szövegnek elrejtett maradványát. A teljes kódex 346 oldalt foglal magában, ennek mind-egyike egy vagyont ér. Tischendorfnak magadatott a lehetőség, hogy az egészet magagával vigye. Legnagyobb életműve az volt, hogy kinyomtathatta a teljes szöveget, hogy aki csak akarja, tanulmányozhassa. Ezt a kéziratot Codex Sinaiticusnak nevezzük, mert a Sínai-hegyen találták. A mai napig a British Museumban őrzik Londonban, és ott is van kiállítva.

| BÁNYAI LÁSZLÓ |

Keresztyén vállalkozók hitvallása Kínából

A kínai keresztyén vállalkozók által megfogalmazott hitvallás jelzésértékű lehet számunkra, hogy a világ másik felén milyen lendülettel folyik a keresztyén gazdasági, üzleti felelősség megvallása. Hosszú ideig Nyugathoz képest voltunk lemaradásban. Most mintha Távol-Kelethez képest lennénk. Szolgáljanak ösztönzésünkre, átgondolásra e távolról érkező, mégis nagyon közeli, rendszerezett gondolatok!

1. Hiszünk a Szentháromság egy Istenben: az Atyában mint Teremtőben, a Fiúban mint Szabadítóban és a Szentlélekben, pártfogónkban. Isten gondot visel ránk és az egész teremtett világra.

2. Kijelentjük, hogy az Úr Jézus Krisztus az egyetlen, akiben hiszünk, akitől függünk, és akit szeretünk.

3. Bízunk a Szentlélek vezetésében és segítségében, akit az Úr Jézus Krisztus tanácsadóul küldött el hozzánk.

4. Hisszük, hogy a Biblia Isten szent ígéje. Hiszünk a hívők közösségében, az egymásért mondott folyamatos imádság és a szeretet hatékonyságában.

5. Hálásak vagyunk azért, mert az Úr elhívott és kiválasztott minket arra, hogy szolgáljuk Isten királyi uralmát, ami a szeretet közössége. Hisszük és valljuk, hogy hit által igazultunk meg, és bűneink megvallása után bűnbocsánatban részesülünk. Hisszük, hogy az ige megélésével tudunk bizonyosságot tenni, s kapjuk meg az örök élet áldását is.

6. Hisszük, hogy sáfárai s nem tulajdonosai vagyunk vállalkozásunknak és forrásainknak, amiket Isten bízott ránk. Meggyőződésünk, hogy mindent sáfárkodásra, jó eszközökkel véghez vitt menedzselésre és adminisztrálásra kaptunk.

7. Hisszük, hogy a vállalkozásokat és a forrásokat azért bízta ránk Isten, mert ez felel meg elhívásunknak, amit engedelmesen kívánunk követni egész életünkben. Minden módon törekszünk arra, hogy az Isten nevével vagy hatalmával lehetséges visszaéléseket messze elkerüljük.

Üzleti negyed Shanghajban. A város az utóbbi 25 évben rengeteget fejlődött

8. Isten dicsősége és az ő magasztalása, haljelölés dicsérete a sorsunk, küldetésünk. Miszteri feladatunk ebben az életben, hogy Jézus Krisztusnak jó sáfárai lehessünk, termékeinkkel és szolgáltatásainkkal is Róla tegyünk bizonyosságot, hogy építsük nagy művét a szolgálat területén. A munkát és életünket szolgálatnak tekintjük, s a vállalkozások területén is bizonyosságot teszünk Isten kegyelméről és az üdvösségről.

9. Hisszük és valljuk, hogy minden ember egyenlő, mindenkinek megvannak a saját ajándékai, és minden hívő ember egy családot alkot. Hisszük, hogy minden embernek nagy méltósága és értéke van, amit Istentől kap. Isten ránk ruházta azt a hatalmat és tekintélyt, amivel elérhetjük a szabadságot és a boldogságot, nemcsak a magunk számára, hanem mások javára is, kiváltképpen szükségét szenvedő embertársaink javára.

10. Immánuel – velünk az Isten – ez a célunk. Tudjuk, s ezt nyilvánosan is közzétesz-

szük, hogy csak akkor leszünk képesek vállalkozói törekvéseinkkel a vadság ösvényein, a halál völgyének keresztszei között Isten királyi uralmát szolgálani üzleti vállalkozásunkkal, ha a mindent tudó, teljhatalommal rendelkező és mindenek ellenére szerető Úr akaratát követjük mindenben.

11. Isten közösségeket épít ma is. A keresztyének hitüket csak a többi keresztyénnel együtt, velük egységben élhetik. A közösségben egymást bátorítják, szeretettel korrigálják, iránymutatást nyújtanak egymásnak, és támogatják egymást. Ez az alapja és értelme az egyházi közösségépítésnek, s annak, hogy Krisztus teste világméretű egyházához tartozunk.

12. Jézus maga a szeretet. Hisszük, hogy a szeretet az egyetlen út vállalkozásaink számára is, miként életünk és életmódunk számára is. A szeretet tesz képessé arra, hogy örüljünk az együttműködésnek, a békeségnek és a harmóniának.

| dr. BÉKEFY LAJOS |

Az atyáskodó vállalkozó

A lakóhelyén nagy megbecsülésnek örvendő vállalkozótól aggódva kérdezte meg óvodáskorú kisunokája: „nagyapa, neked fáj a vállad?”. A váratlan szavakra értetlen viszontkérdés érkezett: „miért gondolod, hogy fájna?”. Következett a szellemes válasz: „csak azért, mert vállalkozó vagy!”

Az unoka aggodalma végül is alapos és indokolt. Olyan értelemben, hogy a vállalkozónak bizony számos esetben oda kell tennie a vállát. Csakis vállvetve vívhatja ki mások nagyfokú megbecsülését. A tevékenységi körén belül és kívül egyaránt. Ráadásul mintegy száz alkalmazott munkaadójaként nem lehet közömbös a munkahelyen belüli nagycsalád tagjainak a sorsa iránt.

Az alábbi történet csupán egy a sok közül, vitathatatlan bizonyítéka a vállvetve történő atyáskodásnak. Az egyik alkalmazott sikeres felvétele és munkába állása után nem sokkal tiszteletből meghívta a főnököt az esküvőjére. A főnök örömmel tett eleget a meghívásnak. Csakhogy amikor megismerte a vőlegényt, és annak viselkedését megfigyelte, megfogalmazódott benne a következtetés. „Ez a fiú nem neked való!” – mondta véleményét őszintén és nyíltan, miközben a menyasszony értetlenséggel hallgatta szavait. Egyúttal némi gyanakvással, szomorúsággal, vegyes érzésekkel. Szóval, látható és várható módon rosszul esett neki. De hát a főnököt tiszteletből is meg kell hallgatni, ami nem jelenti a feltétlen egyetértést. Hiszen azért a főnöknek sem lehet mindig igaza...

Ezúttal mégis (újból?) igaza volt. Hosszú hónapok múltán, talán fél év elteltével ugyanis a vállalkozó váratlanul betévedt a vidéki kisvárosban működő optikai üzletébe. Éppen átutazóban volt, évről évre megismétlődő szokása alapján a tavasz beköszöntével édesanyja sírjára ültetett a kedvenc virágaiból. Belépett az üzletbe, és alkalmazottja megdagadt, vér-aláfutásos arcával találta szembe magát. Akárcsak bármely páciens. Felesleges volt a magyarázat. A főnök agyán először az villant át, hogy rossz reklámot jelent számára a férje által alaposan elpáholt alkalmazott, és észszerű lenne megválnia tőle. Aztán a keresztyéni hozzáállás győzedelmeskedett, hiszen helyes lenne-e, ha ő maga növelné a bajba jutott gondjait. Ezért csak annyit mondott: „még ma add be a valókeresetet! Pénzt adok hozzá, majd apránként levonom a fizetésedből”.

A fiatalasszony beindította a válópert, a főnök levonta a tartozást. Telefonon beszéltek, egyeztettek. Aztán újabb hónapok teltek el, és ismét személyes találkozásra került sor. A sebek begyógyultak, és úgy tűnt, a helyzet rendeződött. A frissen elvált ifjú alkalmazott hálásan fordult jócskán deresedő főnökéhez, miközben elővarázsolt egy féltve őrzött fényképet: „Ez már egy ügyes fiú! Boldogok vagyunk!” Lelkesedését némiképpen megtörte a csendes várakozás, mialatt az atyáskodó vállalkozó kimérten állapította meg: „valóban úgy tűnik!”. Érzelmait palástolta már csak „hivatali” megszokásból is, de ezalatt a boldogság szeretethullámai vonultak végig egész testén, lelkén.

| dr. ÁBRÁM ZOLTÁN |

A közösségek ereje nagyon megragadott

1. | Az általunk készített kályhák körülbelül kétharmadával csökkentük a főzéshez szükséges tüzelőanyagot. Ez nem kis dolog, hiszen ott egy családban öt-hat gyerek is van.

– Ennyire esetlenek a helyiek, ilyen nagy a szegénység?

– A szegénység valóban nagy. Az őserdei tanvilágban nem jár mindenki iskolába, nem tudják, hogyan fogjanak hozzá egy ilyen művelethez. Ez nem mindig esetlenséget jelent, mert amire szükségük van, azt nagyjából igyekeznek megteremteni maguknak, és elvégre az európai átlagember sem ért mindenhez. A kályhaépítést egy képzett ember koordinálta, mi is csak segédkezünk.

– Melyek a legfontosabbak, amelyeket tudnunk kell az országról?

– Uganda a fejlődő világhoz tartozó ország, amely körülbelül akkora, mint Románia, de kétszer annyi lakosa van, és nagyon sok a gyerek. Lépten-nyomon iskolákat lát az ember. Még a legszegényebb családok is megpróbálnak módot találni arra, hogy legalább egy vagy két gyerek a családból iskolába járjon. Az ottani gyerekeknek a tanulás jelenti az egyetlen kitörési lehetőséget.

– Egy korábbi interjúban arról beszéltél, hogy aki Ugandában tanulni akar, fizet. Ezt hogyan kell érteni?

– Az állam elvileg garantálja az oktatáshoz való jogot mindenki számára, de a valóságban nincsenek ingyenes iskolák. Minden tanintézmény pénzt kér azért, hogy a gyerek ott tanulhasson attól függően, mennyire felszerelt az iskola, mennyire szakképzettek a tanárok. A legszegényebb falusi iskolában, amit a faluközösség maga működtet, és ami gyakorlatilag pár gyakorlatlan deszkából összeeszkábált építmény, ablakok, ajtók nélkül, körülbelül 350 lej egy évre a tandíj. Az elitiskolák ennek a többszörösét is elkérnek.

– Az ország Afrikában keresztyénnek számít. Milyen a vallási megoszlás?

– A legtöbben katolikusok, illetve anglikánok. Láttunk több protestáns templomot, imaházat is. Ugyanakkor jelen van egy erős muzulmán kisebbség, amelynek tagjai békében megélnék a keresztyénekkal.

Fotók: Lukács János

Jézus-kép a tábla mellett. A keresztyén iskolában a gyerekek angolórán vesznek részt

– Mennyire kell tartani a terrorizmustól? Ugyanis minden közintézményt és fontosabb épületet fallal vesznek körül, fegyveres katonákkal őriznek.

– A terrorveszély nem nagyobb, mint jelenleg Európa nagyvárosaiban. Egy kis ugandai faluban vagy akár egy kisebb városban teljes a biztonság ilyen szempontból, terrorveszélytől legfeljebb a főváros egyes helyein vagy a turisztikai célpontok közelében lehet valamilyen nyire tartani. A falak és a fegyveres katonák a bűnözés megelőzésére szolgálnak, a szegénység miatt sok ember folyamodik lopáshoz vagy rabláshoz. Ezt próbálják a nagyobb intézmények

megelőzni, illetve kiszűrni. Amúgy a tehetősebb magánemberek házait is téglafal és szögesdrót védi.

– Jártál-e templomokban, istentiszteleten? Mennyire különbözik a vallási élet az itthonitól? Miként élnek meg a keresztyénységüket?

– Odaérkezésünk első napján részt vettünk egy katolikus misén Mukonóban. Érdekes élmény volt, a szertartás nagyban hasonlít az erdélyihez, egy része angolul, más része luganda nyelven zajlott. Ami feltűnt, hogy az egyházi énekeik dinamikusak, vidámak, és teljesen természetes, hogy a templomban tapsolnak, intgetnek az énekek alatt. Mindez viszont nem von le semmit a szertartás méltóságából.

– Hogyan viszonyulnak a családhoz? Milyen a közösségi lét?

– A család nagyon fontos számukra. Általában egy családban öt-hat gyerek születik, igaz, a lányok rendszerint korán, már a kamaszkor elején elkezdik a nemi életet, sőt férjhez is mennek. Sok a megszervezett házasság, amikor a család kap valamit a leendő férjtől a lányért cserébe, leggyakrabban egy haszonállatot. A közösség magától értetődően éltető erő, hiszen az állam gyakorlatilag alig létezik, pénzük pedig nemigen van az embereknek, így mindenki egymásra van utalva, bármilyen probléma – például betegség – esetén csak egymásra számíthatnak.

Uganda a fejlődő világhoz tartozó ország, amely körülbelül akkora, mint Románia, de kétszer annyi lakosa van, és nagyon sok a gyerek. Lépten-nyomon iskolákat lát az ember.

Ugandában az oktatás nem ingyenes. Ha valaki tanulni akar, a legegyszerűbb iskoláért is fizetni kell

– Találkoztál-e valamilyen számodra kivételes furcsasággal, különlegességgel?

– Sok minden érdekes volt, talán leginkább az, hogyan teszik elérhetővé a káoszt. Számukra magától értetődő, hogy még a városban sincsenek gyalogátjárók, mindenki saját felelősségére kel át az úttesten ott, ahol éppen éri. Vagy akár az, hogy a tömegközlekedés mennyire zsúfolt buszokkal történik, mégis, amikor megállnak egy újabb utasért, senki sem dohog, hanem az egész busz közönsége magától értetődően helyet szorít a következőnek is.

– Más kontinens, más kultúra és civilizáció. Mi érintett meg legjobban?

– A közösségek ereje nagyon megragadott. Szeretnék valamikor majd visszamenni, de még nem tudom, mikor, és hogyan lesz rá lehetőségem.

ÖRÖMÖNDŐ

GYERMEKROVAT

Kedves gyermekek! 😊

■ Összekuszált napló

Karikázzátok be a „hibás” szavakat!

„Hatalmas boldogság ért bennünket. Feleségem, Sarolt egy gyönyörű kisfiúnak adott életet, akit Izsáknak nevezünk el. Örömünk nem tarthatott sokáig. Amikor a lány már nagyobbacska lett, szólt az Úr, hogy égő áldozatul vigyem fel őt egy síkságra. Felnyergeltem a lovamat, előkészítettem egy köteg nádat és elindultunk. A földet bánultam. Alig mertem a fiam szemébe nézni. Nem tudta, hogy ő lesz a bűnös. Amikor felnéztem, megláttam egy kecskét, ami a szarvánál fogva fennakadt a bozótban. Végül őt áldoztam fel a fiam helyett. Így neveztem el a helyet, ahol voltunk: az Úr gondoskodik! Próbára tett Isten, hogy bízom-e Benne teljes szívemből.”

➤ Kinek a naplóját olvashattuk? _ _ _ _ _

➤ A bekarikázott hibák mellé írjátok oda a *helyes szavak* számát:

1. hegyre / 2. az áldozat / 3. szamaramat / 4. Sára / 5. fiú / 6. kost / 7. fát.

❖ Rejtvény

1.							
	2.						
	3.						
	4.						
5.							
	6.						

1. Az Úr háza.
2. Próféta, akit hollók etettek.
3. József és Benjámin édesanyja.
4. A hetedik csapás.
5. Az ígéret földje.
6. Márta és Lázár testvére.

□ **Megfejtés:** _ _ _ _ _ – Mózes és Áron testvére.

● Számok & betűk

Jákóbnak tizenkét fia és egy lánya volt. Az alábbi rejtvény az elsőszülött és a harmadik gyermek nevét rejti. Végezzétek el a táblázatban található műveleteket, majd írjátok a vonalakra a számokhoz tartozó betűket!

E	É	I	Ú	B	L	N	R	V
12 x 3	54 - 32	23 + 7	32 : 4	17 + 9	6 x 8	84 - 3	16 + 7	15 x 1

 és

◆ Ki kinek a kije?

Milyen rokoni kapcsolat van az alábbi személyek között?

A nevek előtt található vonalra írjátok a megfelelő számot!

Férj – feleség	Anya / Apa – fia	Apa – lánya	Test- vэр	Nagyapa – unoka	Nagybácsi – unokaöcs	Anyós / Após – meny	Após – vej
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

__ Jákób – Ráhel	__ Naomi – Orpa	__ Jetró – Cippóra
__ Éva – Ábel	__ Lea – Ráhel	__ Jákób – József
__ Noé – Sém	__ Mária – Jézus	__ Péter – András
__ Ézsau – Jákób	__ Jakab – János	__ Sára – Izsák
__ Mózes – Cippóra	__ Izsák – Rebeka	__ Lábán – Jákób
__ Dávid – Salamon	__ Anna – Sámuel	__ Elímelek – Naomi
__ Izsák – Jákób	__ Ábrahám – Jákób	__ Lábán – Ráhel
__ Ábrahám – Rebeka	__ Lábán – Rebeka	__ József – Áser
__ Ádám – Kain	__ Naomi – Ruth	__ Jákób – Dina

* Kakukktojás

Melyik szó nem illik a többi közé? *Húzzátok alá!*

1. Noé – bárka – szárazság – olajfalevél – szivárvány
2. gyékénykosár – juh – Nílus – Mózes – gyermek
3. Jónás – nagy hal – hajó – tenger – ima – Betánia
4. Jordán – víz – Nehémiás – galamb – János – ég

5. ötezer ember – öt kenyér – két hal – tűz – Jézus
6. kígyó – Éden – kert – Ezékiel – fák – gyümölcs
7. parittyá – öt sima kő – Dániel – Góliát – győzelem

Generális Konvent: fókuszban az egységnap és a diaszpóra

A Kárpát-medencei református egység 10. évfordulójának ünnepi előkészületeiről, a diaszpóra helyzetéről tárgyalt a Generális Konvent elnöksége idei első, berekfürdői találkozásán.

A magyar reformátusok számára 2019 az egység éve, ennek jegyében formálódik a május 18-i debreceni egységnap. Erre készülve a Generális Konvent elnökségét nemrég a szervező Tiszántúli Egyházkerület látta vendégül. „Óriási ajándék, hogy a 65 Kárpát-medencei református egyházme-

gye közösen gondolkodik erről az évfordulóról. Így valóban a magyar reformátusság közös ünnepe lehet, amit mindnyájan a sajátunknak érzünk” – fogalmazott Fekete Károly tiszántúli püspök.

Beszámolójából kiderült, május 17-én Debrecenben ünnepi ülést tart a Magyar Reformá-

tus Egyház zsinata, majd másnap színes programokon csatlakozhatnak az ünnepléshez az alkalomra érkezők: kulturális műsorok, pódiumbeszélgetések, népzene és például ifjúsági program várja majd a Debrecenbe érkezőket. Május 18-án pedig közös hálaadó istentisztelet lesz a debreceni Nagytemplom előtti téren.

A testület döntést hozott arról, hogy az istentiszteleten összegyűlő perselypénzzel a Kárpátaljai Egyházkerületet támogathatjuk, illetve arról is, hogy a május 18-i utazást megsegítve átvállalják egyházmegyénként egy busz költségét.

A részegyházak vezetői beszámoltak tevékenységükről, majd Szilágyi Péter, a Nemzetpolitikai Államtitkárság miniszteri biztos tájékoztatta őket a diaszpórában élők megsegítésének lehetőségeiről és a Kőrösi Csoma Sándor Program egyházakat is érintő területeiről. A miniszteri biztos beszámolt arról is, hogyan alakult a diaszpórában élők támogatása 2010-től napjainkig a cserkészlet, a néptánc és a magyar iskolák vonatkozásában. Ehhez kapcsolódóan Gér András zsinati tanácsos a Magyarországi Református Egyház diaszpórában folytatott tevékenységéről beszélt különös tekintettel a nyugat-európai és az észak-amerikai területeken élő magyar reformátusokkal épülő kapcsolatra. Az elnökség elhatározta, hogy a jövőben szeretne komolyabban is áttekinteni egy-egy témát a napi ügyek mellett. Ehhez külső szakértőket is meghívhatnak körükbe – a tervek szerint ilyen formában fognak majd a cigánymisszió, a demográfiai változások és a külügy helyzetével.

| FEKETE ZSUZSA, reformatus.hu |

Forrás: reformatus.hu

Kétszeri elismerés Kató Ibolyának

A magyar kultúra napja alkalmából Illyefalván nyújtották át elismerést Kató Ibolya pszichológusnak. Az anyaországi Emberi Erőforrások Minisztériuma által odaítélt oklevelet az illyefalvi Pető András Képző- és Fejlesztő Központban a budapesti Semmelweis Intézet Pető András Karának egyik munkatársa adta át.

Kató Ibolyát a kultúra ápolásáért, a közösségépítésért és a nemzeti identitás megőrzése érdekében kifejtett tevékenységéért díjazták, amelyet az illyefalvi Keresztyén Ifjúsági és Diakóniai Alapítvány (KIDA) ügyvezetőjeként, az Erdélyi Magyar Mentálhigiénés Társaság alapítójaként, tiszteletbeli ügyvezetőjeként végzett. A méltatás során elhangzott: Kató Ibolya korábban a helyi gyermekfalvó működtetésében működött közre, és éveken át dolgozott, hogy a hungarikummá nyilvánított, az idegrendszeri sérülésekkel született gyerekek fejlesztésében eredményt elérő Pető-módszert Erdélyben is meghonosítsa.

A kitüntetést követően néhány héttel később Kató Ibolya Budapesten a Dizseri Tamás-díjat is átvehette. Dizseri Tamás, a budapesti Bethesda Gyermekkorház rendszerváltás utáni első főigazgatója volt. A tizenhat éve elhunyt neves szakember emlékére a gyermekkorház, a Dunamelléki Egyházkerület és a református zsinat díjat alapított. Azóta minden évben az elesett emberek ügyét példamutatón szolgáltató, testüket-lelküket egyszerre gyógyító személyiségeket díjazták. Így esett az idén a választás Kató Ibolyára. A laudációt Huszár Pál zsinati világi elnök mondta. Kató Ibolya és férje a 90-es évek elején létrehozta a Keresztyén Ifjúsági és Diakóniai Alapítványt (KIDA), később az illyefalvi gyermekfalvó, ahol hét családban huszonkilenc árva nevelkedett fel. A KIDA tíz éven át naponta nyolc-kilencszáz szegény sorsú gyermeket ebédeltetett Háromszéken. Időközben a faluban egészségügyi központ épült gyógyszerházzal, orvosi rendelővel, a házaspár emellett kulturális és oktatási feladatot is magára vállalt. Huszár Pál elmondta: a díjazott az első tíz évben férjével, Kató Bélával együtt végezte a KIDA-val kapcsolatos feladatokat, 2002 óta azonban főleg Kató Ibolyára hárultak a teendők.

„Édesanyám csodálatos asszony volt: nem volt egyetlen ember sem, akin ne segített volna. Ő plántálta belém a másokon segítést, soha senkitől nem várva köszönetet ezért. Nem kellett soha meggondolnom azt, mit miért cselekszem, teljesen természetes belső motiváció vezérelt. Nem volt könnyű az életünk, de hálát kell adnunk mindenért, a legrosszabbakért is, mert mindig gazdagabb lettem általa, mindig gazdagodtunk, az egész család” – mondta a díjátadó ünnepségen Kató Ibolya, aki az elismeréssel járó mintegy 700 ezer forintos pénzjutalmat az aldobolyi Kuti Tamásnak ajánlotta fel. Az összeg a szegény sorsú családból származó kisfiú budapesti műtétjét fedezi majd.

S. B.

Kató Ibolya Budapesten átveszi a Dizseri Tamás-díjat

Forrás: reformatus.hu

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

